

II.

Председник извештава одбор да је према овлашћењу одборском од 28. Декембра 1892. г. АБр. 12249, са члановима поверилиштва прегледао понуђене куће за дечију болницу и да је поверилиштво изјавило, да је кућа Јов. Илића државни ка у пензији, која се налази баш до опште државне болнице, — најгоднија за ову цељ, да је Јован Илић у први мах затражио само за кућу са плацем сто осамдесет динара месечно, па доцније кад је сазнао да ће трошак око дезинфицирања куће, кад петеће уговор закупа, пасти на његов трошак, — понудом својом АБр. 88. тражи, да му се за кућу с плацем, баштом и осталим зградама плаћа годишње три хиљаде динара и то под овим погодбама: да се уговор о закупу за кључи на две године, да му се шестомесечна крија плаћа унапред, и да општина има да му по истеку уговора врати кућу у стању каквом се тада буде затекла без икаквих својих обавеза око дезинфицирања или других каквих обавеза и оправака.

По саслушању овога извештаја одбор је решио, да се за болницу за лечење дече заражане дигтеритисом и шарлахом узме под крију кућа Јована Илића, државног саветника у пензији заједно с плацем, баштом и свима осталим зградама — за три хиљаде динара годишње под погодбама у овом реферату изложеним. —

III.

По прочитању акта истражног судије за варош Београд СБр. 22039, АБр. 12127, 12087, 22, акта управе вароши Београда АБр. 120, 12124, акта истражног судије за вар. Београд, АБр. 12137, 12126, 12130, 107, 12262, 24, 12128 12131, — којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су му непознати Милош Димитријевић, Милица Ристе Матића, Риста Димитријевић, да је Захарије Угриновић доброг владања а средњег имовног стања; да су Милутин Јовановић, Стеван Ђорђевић и Михајло Рајичић, Душан Славнић, Сретен Ј. Ристић, Милош Паулић и Марија жена Тасе Николић, Мита Димитрија Кулића, Милан Михајловић, Илија Обрадовић, Михајло Савић, Петар Марковић „Порд“ доброг владања и сиротног имовног стања; да су Милан и С. Стеван Благојевић, Јован Петровић и Михајло Протић, доброг владања и доброг имовног стања.

ЂУРАЋ КАСТРИОТИЋ-СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Ђулић

(Сједном генеалошком таблином)

(Темат награђен првом видовданском наградом општине београдске.)

МОТО:

Скендербег је срца Србија

ГЛАВА СЕДМА

Осада Кроје под Балабаном. — Други поход Мухамедов

(наставак)

Ну тек што се крете а по околу му пуче глас, да онсади турскиј под Кројом журним маршевима хита у помоћ Јонима, брат Балабанов, па шта више, да и од мете своје неје далеко. Глас тај пренерази све. Ну Скендербег ипак не клону духом. С хиљаду пет стотина људи похита он одмах на сусрет новом непријатељу и, како му се он ни издалека неје надао, разбије му војску у

IV.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о сиротном стању.

По прочитању тих молби АБр. 69, 70, 63, СБр. 22046, 22318, АБр. 12123, 128, одбор је изјавио мишљење, да се може дати тражено уверење милионима Милисаву Пешићу, Војиславу Кача венди, Ружици А. Ђорђевић да се суд прстходно увери о имовном стању молилаца Ђорђа Тирића и Сулејмана Бег-Али Пашића, па тек онда да им изда тражено уверење, да је Јованча Димитријевић доброг владања а односно имовног стања да се суд прстходно извести, па да му изда уверење, да се Андра Станковић упути да тражи уверење о свом имовном стању од општине одакле је. —

V.

По прочитању протокола лицитације СБр. 46, држане 2. јануара 1893. год. за поправку фењера и лампа, набавку стакла и фитиља за 1893. год., одбор је решио, да се оправка фењера и лампа и набавка фитиља и стакала у 1893. год. уступи према прописаним погодбама Симону Ландау овд. трговцу по цену од хиљаду три стотине четрдесет и девет динара и педесет парара годишње (1349-50 дин.).

VI.

По прочитању протокола лицитације СБр. 22546, држане за давање под закуп продаје цубока од заклате стоке на кланицама општинским у 1893. год. која је остала на Петра М. Михајловића овд. трговца за двадесет и осам хиљада динара и једну пару годишње, одбор је решио, да се ова лицитација одбаци; да нарочито одборско поверилиштво проучи, на који начин да се од сада најлађује касанска аренда и како да се продаја цубока удеши, као и да претресе правила о слободном клању стоке и продаји меса у Београду и његовом атару, па да поднесе свој предлог одбору на одобрење. Док одбор не доноси о овоме своју одлуку, продаја цубока устује на се Петру М. Михајловићу, овд. трговцу по досадашњим погодбама и са годишњом ценом од двадесет и осам хиљада динара и једну пару. Чим одбор ово питање реши и продају цубока по том решењу удеши престаје право Петра Михајловића на продају цубока и биће дужан положити онолику суму аренде, колико буде изнисила сразмерно годишња цена. — За поверилике

првом нападу, зароби шта више и самог њега¹), па се онда с места поврати Лешу, одведавши са собом и новога роба²).

Тај, по Арбанасе и ако у почетку страшан догађај би од пресудна значаја по развој овога, тако тешког положаја, у који беше запала Арбанија с крајем год. 1466.. Балабан, верујући тврдо, да то Скендербег долази да ослободи Кроју, као да поманита и хотећи да га претече с победом, полети с још неколицином својих под Кроју, па стане позивати опсаднуте да му се предаду, обећавајући им у том случају богате поклоне а у противном претећи на најстрашнији начин. Али Арбанасе не уплашише његове претње. Они га дочекаше с подсмејом и ругањем, па кад још видеше, да он ни војске нема много, отворише капије и полетеши ван, да на отвореном пољу реше једном тај, већ и сувише дуг рат. На ту дрекост Балабана обузме још већи

¹ У Варлеције помиње, да је он заробио још и Јонима сина Хедера (vivumque (Jonimam) cum Heder filio suo sacerit). De Vita etc. lib. XII, 361..

² Све то види се из писма прокуратора Захарија Варбара епископу веронском Варварику од 10. маја, где стоји овако: „Hoggi per lettere de 27. dell' passato dal rector nostro de Alexio se sente Scanderbeg con 1500 persone aver preso il fradello de Balabano capitano del Turco cum tutti i careagi erano contra Crojia e menato in Alexi“. Макише, Ист. ст. 29.

за израду овог предлога изабрати су г. г. А. Борисављевић и Глиша Стојановић одборници и шеф општински лекар г. Др. Мих. Х. Лазић и општински марвени лекар г. Димитрије Кнежевић —

VII.

По прочитању протокола лицитације СБр. 22549, држане 31. декембра 1892. год. за давање под закуп поткивање коња пожарне чете и војова рапаџиских возова општине београдске, — одбор је решио, да се поткивање коња пожарне чете и војова рапаџиских возова општине београдске у 1893. год. уступи према прописаним погодбама Влади Радуловићу за годишњу цену шестотина четрдесет и девет динара (649 дин.).

VIII.

По прочитању извештаја о оферталној лицитацији СБр. 424 држаној 3. јануара 1893. год. о набавци канцелариског материјала за 1893. год. одбор је решио, да се канцеларски материјал за прву половину 1893. г. одједном набави од Јевте М. Павловића и Комп. као најниже понуђача, по ценама изложеним у његовом оферту од 3. јануара 1893. год. КСБр. 424. Пријем овог материјала и сравнивање истог са мустрама да изврше три одборника, које ће суд општински одредити.

IX.

По прочитању протокола лицитације СБр. 22492, држане 30. декембра 1892. год. за давање под закуп оправке општинских возова ковачко-коларски посао у 1893. год., одбор је решио да се оправка свију општинских возова ковачко-коларског поса поступи по прописаним погодбама за 1893. год. Јовану Илићу, колару овд. за годишњу цену од хиљаду две стотине и деведесет динара (1290 дин.).

X.

По прочитању протокола лицитације СБр. 22493, држане 30. докембра 1892. год. за давање под закуп оправке општинских возова саражко-сатлерског, тапетарског и фарбарског поса у 1893. год. одбор је решио да се оправке свију општинских возова саражко сатлерског, тапетарског и фарбарског поса поступи по прописаним погодбама за 1893. год. Кости Нешићу, овд. сатлеру, за годишњу цену од хиљаду осам стотина динара (1800 дин.).

гнев и он са заманутом сабљом улети у средњих. Ну ту га и смрт нађе. Неки Ђорђе Алексић, пореклом јамачно Србин, како му и име казује, спази га с бедема и танетом из пушке пресече му грло¹). Ипак он не остане на месту мртвав, већ се онако рањен довуче на коњу до тabora, па се онда сруши доле, да се више и не дигне²). На тај неочекивани глас Скендербег похита одмах под Кроју, верујући тврдо, да ће сад лако отерати опсаду турску, која је овако срећним случајем остала без главе. И доиста нада му се оствари, па и много повољније но што је сам ма и издалека могао помислити. Јер Турци, чим спазе његове развијене заставе, како и овако, због смрти Балабанове, беху доста клонули, оставе тabor својевољно, па се повуку у равницу Малу Тирану, на осам хиљада корака јужно од Кроје, и ту се утврде јаким шанчевима³)

¹ У Fatti illustri ст. ји, да га је рано у трбух. Cap. 36.

² Све ово може се читати у већ неколико пута по-минатом писму из мант. архива од 10. маја, у коме стоји од речи до речи овако: „Balabano, veramente dubitando che venisse (scil. Scanderbeg) a socorer Crojia delibero darli la battaglia et cusi feze, quelli dintro si portarono viriliter et ferino dicto Balabano capitano del Turco de primo schieramento et de primo vertcone et portato alozamento morì.“ Макише, Ист. сном., 29.

³ Barletis, De Vita etc., lib. XII, 361..

XI.

По прочитању извештаја о оферталној лицитацији СБр. 423, држаној 2. јануара 1893. год. за набавку потребне количине гаса (петролеума) за 1893. год., одбор је решио, да се набавка потребне количине гаса (петролеума) за 1893. г. уступи према прописаним погодбама Пере М. Михајловићу за цену од четрдесет и један дин. и деведесет и девет пара од сто килограма (41.99 дин. од 100 кгр.).

XII.

По прочитању извештаја о оферталној лицитацији СБр. 22596, држаној 31. децембра 1892. год. за набавку 25000 кгр. мекиња за храну војова општинских у 1893. г., одбор је одлучио, да се решавање о овој лицитацији одложи до идуће седнице када ће суд општински поднети одбору извештај о броју стоке, што се има овим мекињама хранити, као и о томе, колико је мекиња у прошлјој години потрошено.

XIII.

По прочитању протокола лицитације СБр 22422, држане 29. децембра 1892. год. за да вање под закуп права наплате таксе за вађење и ношење песка са обале савске и дунавске као и оног песка, што се са стране доноси, одбор је после поименичног гласања са 17 гласова против 15 — решио да се ова лицитација одбаци и да се распиши друга, но с тим, да се ово право наплате има простирати само на песак што се са савске и дунавске обале вади а не на онај што се са стране доноси.

XIV.

Председник износи одбору на решење предлог члана суда г. Косте А. Симића, да се у интересу извозне трговине српске, у интересу престонице и њене концентрације и полета, — од 1. јануара 1893. год. не наплаћује више мерина на све оне предмете, што су из Србије непосредно преко Београда упућени за извоз.

По прочитању тога акта одбор је решио да се овај предлог у свему усвоји и да се према истом од првог Јануара 1893. године изостави наплаћивање мерина на оне предмете што из Србије преко Београда иду непосредно за извоз. —

XV.

Председник извештава одбор, да је буџет општине београдске за 1893. год. који је актом

Колика радост обузе на то и Скендербега и сву његову војску, неје нам потребе говорити. Будући да он беше добар Хришћанин, први му посао би да искрено захвали Богу на неисказаној милости а за тим, да снабде престоницу колико може више храном, јер је оскудица у њој без сумње с овако дуге опсаде била преотела доста маха. А кад и то сврши, нешто заиром што сам беше понео, а нешто множином свакојаље ране, што нађе у остављеном непријатељском табору, похита Малој Тирани да раскрсти једном и с том непријатељском војском, кад већ у први мах, под Кројом, неје могло доћи до боја. Па и ту га дотадашња срећа ни за тренутак не остави. Непријатељ, после малог отпора а великом губитку, буде до ноге потучен и малени му остаци једва умакоше преко граница арбанских, јер их Скендербег, и после победе, не хтеде оставити на миру, гонећи их докле год могаше.¹⁾

Али Арбанији и после свеколике ове среће, као да још не беше суђено, да одахне

¹⁾ За све ово га, у поменутом писму ове речи: „subito zonse Scanderbeg e feze levare i Turchi da campo socorse Crojia e fornile de virtuarie rupe li inimici cum multa tagiata de Turchi, e tutavia seguitava la victoria questa nova e molto relevata e bona et dal signor Dio processa...“ Макушев, Ист. спом., 29.

овога суда од 31. Октобра 1892. год. АБр 11046 послат држањом савету на одобрење, — враћен од истог непрегледан и неодређен с препоруком, да га суд општине београдске поднесе по нова садашњем одбору и претрес и решење, па га по том врати Државном Савету на преглед и одобрење.

Уједно је Државни Савет овластио суд општински да до 20. Јануара 1893. год. закључи, до ког се времена има буџет решити, може чинити из атке по буџету што је вредео за 1892. год.

По саслушању овога и по прочитању акта Државног Савета АБр. 12231 одбор је одлучио, да одборски поверилице г. г. Марко Стојановић, Стеван Ђурчић, Љуба Марковић, П. С. Цветковић и Димитрије Милојевић одборници, прегледају и проуче буџет општински за 1893. годину и поднесу у што краћем року свој извештај одбору на решење. — Тројица од именоване господе поверилици могу пуноважно радити

САСТАНАК ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(По стендографским белешкама)

Држава 21. Децембра 1892. год. у Београду

(Почетак у 5 часова по подне)

Председник. Састанак је отворен. У име Бога да почнемо, господо.

Ономад приликом заклетве, ја сам вам господо напоменуо, да је обичај, да се сваке године дају дрва сиротињи. Ви сте ме овластили да набавим дрва и ја сам то учинио преко кмета. Кмет је то извршио и поднео реферат. Чујте га. (секретар прочита) Молим вас да ово одобрите (Одбрава се).

Никола Спасић. Само вас молим при издавању да се води рачун, ко ће да добије те да то буде права сиротиња, а да не буде какве злоупотребе.

Председник. То се код нас не може десити.

Павле Цветковић. Имали смо раније примера како је рађено, па с тога треба бити обазрив.

Александар Борисављевић. У реферату се вели да би требало да при сваком

који тренутак од толиких страшних и узастопних похода и бојева с Турцима. Смрт Балабанова и поменута погибија турске војске бише свакако с крајем априла¹⁾, а већ при свршетку маја исте године зазуцка по свој Арбанији, да се Мухамед спрема, да и по други пут пође на Скендербега, с онако исто огромном војском, с каком и први пут, не би ли једном рашчистио ствари и с тим нишавилом од државе, која му је прокопаше дуже и упорније но све друге, с којима је дотле имао после, било на Балк. полуострву било у Азији²⁾). Не прође од тог времена ни месец дана, а већ се тај глас и оствари, јер у једном писму из мил. архива од 16. јула читамо ове речи: „Из Брундисије имамо овде копије од писама посланих пресветлом г. Фридриху, како је велики Турчин (т. ј. султан) заузeo готово већи део Арбаније, коју је

¹⁾ Сети се почетка овог писма: „Heggi per littere de 27. dell. passato (t. j. aprile) dal rector nostro de Alexio se sente Scanderbego con 1500 persone...“ И. т. д. Ibid.

²⁾ Да се при крају маја доиста говорило да ће Турци доћи, доказом нам је једно писмо у коме то изреком стоји: „Et ex his que quotidie magis affirmant de adventu Turci in Albaniam.“ Seer. cons. Rog. vol. XXIII, 57. Ljubić S., Listine o одношавјији и т. д., стр. 395..

кварту учествује по један одборник при издавању дрва. Треба сад те одборнике изабрати.

Председник. Г. Борисављевић мисли да сад изаберемо овде по једног одборника. Ја мислим опет да оставимо то суду па нек он позове по једног одборника.

Усваја ли одбор да Суд ово учини? (Усваја).

Изволите чути уверења која се траже од истраживача и појединих приватних лица. (Секретар чита: чује се: Непознат.)

Мијаило Павловић. Ја мислим да овај пут није добар. Тако се до сад практиковало и ту практику не треба уводити и даље, па само казати „непознат“.

Држим да би се за овакова питања требало стави у дужност општинском Суду да прибави дата и да се увери, јер чудно и стидно изгледа за представништво општинско, да оно каже, да је један грађанин, који овде живи, непознат. С тога сам да се претходно сазнавање о тим личностима стави у дужност општинском Суду, па онда да изађе пред одбор.

Председник. Истина је г. Павловићу да би требала општина сваког да познаје. Али овде је свега 48 одборника и они не могу познавати свакога.

Ако би ми оставили Суду да се о томе уверава, то би толико исто за одбор значило, као да каже и непознат.. Међутим за кривца је боље узети оно што је за њу блахије.

Што се мене тиче, ја сам вољан да ту практику мењамо како хоћете, али само треба знати, да закон тражи, да одбор да своје мишљење о владању и имовном стању каквог лица.

Драгутин Петровић, Г. Павловић право каже. Форма је незгодна истина, али ствар је добра. Закон је побројао моменте, кад се за кога може казати, да је рђавог владања. Дакле треба форму изменити. А да то буде, треба казати у уверењу, да одбор није сазнао ни за један узрок изложен у § том и том, да би се могао огласити да је овај или онај хрђавог владања.

Стеван Ђурчић. Господо. Врло је добро, што је покренуто ово питање у првој одборској седници, те да се начелно реши,

силно опленио и опустошио¹⁾), а у другом из млетачког од 24. ист. м.: „всѣ смо вам писали и јавили за озбиљне и опасне новости, које смо добили из Арбаније, где се налази лично сам султан с огромном војском..²⁾ и т. д.

По Арбанију настаде опет грозна опасност. Неизвесност њена, која с почетком ове године би извојевана више срећним случајем но храброшћу или каком ратном вештином, сад поново задрхта о танком концу и требаше само снажнији потрес, па да одмах и падне.

¹⁾ Гл. писмо Августина Рубеја. Макушев В., Ист. спом., стр., 201.

²⁾ „Scripsimus iam vobis et noticiam dedimus de novis gravibus et periculis, que ex Albania accepimus, ubi Turci in ipse cum potentissimo exercitu reperitur.“ Seer. cons. Rog. vol. XXIII, 57. Ljubić S., Listine o одношавјији и т. д., стр. 395..

(Наставиће се)

У како ће се од сад ови послови вршити. Нису ово случаји само у Београду, него их има и у већој мери у варошима, које броје милион, милион и по па и по два милиона становника, па су и тамо људи доскочили и нашли начина, како да се ово извршује. На име у варошима на западу одбор избере један нарочити информациони биро, па ти људи саставе за себе једну целину и своју седницу и у њој о томе дају своја мишљења. Но та њихова мишљења ипак нису коначна, већ шаљу одбору и ако ко у одбору познаје владање чије боље него информациони биро, онда онако одбор и решава. Држим, да ми не би погрешили ако би тако урадили.

Ми господо, познајемо људе из бОльих стаја, а овде мањом долазе и траже се уверења за људе, који припадају другим слојевима нашег друштва. С тога ја предлажем, да ми у првој седници изберемо одбор од 12 људи из сваког квартра по 2—3, па нек они прво донесу о сваком таком лицу своје мишљење и то поднесу одбору на решење, па нека онда буде онако како одбор нађе. Тим би се одбору олакшао посао,

Павле Цветковић. Најбоље ће бити да се пита старешина еснафа, јер су мањом сви људи мајстори.

Драгутин Петровић. Моје је мишљење прво да се измени закон о томе. По закону не можемо ми туђе мишљење примити. Нек се прво то мете у закон па онда до бро. Сад не треба ни мало зепсти од тога ако не нађемо каквог је ко владања. Начело постоји да се сваки поштен родио и он је такав дотле док се сам не окаља.

Стеван Курчић. Мој предлог не обухвата измену закона. Ја сам казао, да ће тај информациони биро дати своје мишљење одбору, па ће опет одбор решавати. Дакле њихово мишљење не би имало власти, већ опет одборско. Људи ће ти бити савесни и поднеће нам мишљење и у том случају мој предлог се апсолутно не коси са законом о општинама.

Председник. Да ли смо на чисто с тим питањем. Хоћемо ли за данас поступити, као што је до сад рађено, а после ћемо говорити и о овом другом предлогу г. Курчића (чује се: Да се поступи по досадању практици за сада).

Усвајали одбор то мишљење? (усваја) изволите чути даље (секретар чита).

Свршили смо са уверењима.

Сад је на реду да изберемо једну комисију која ће према регулацији плану одређивати осе по улицама. Инжињер г. Смедеревац објасниће ствар. (Смедеревац објасни).

Никола Сластић. Да ли то још где год у свету има, да се међе гвоздено коле по улицама. (Има) Сумњам. Какво коле да теарамо, зар мало има толиких мотака за елект. осветљење што је по варопи пободено. (Смедеревац објашњава).

Јеврем Антоновић. За мене је остала ова ствар необјашњена. Држим да су они инжињери који су правили план, то утврдили. На што сад опет ударати коле. То ће инжињери при прављењу какве куће на основу регулације плана одредити, да ли ће ова кућа или она изаћи напред или се повући унутра. (Смедеревац објасни).

Драгутин Петровић. Држим, да о тој ствари не треба говорити. И Велики Петар

kad је градио Петроград најпре је направио план. Ово сад што се међу осе, то је за то, да се зна правац

Александар Борисављевић. Само та осма што постоји наредба министрова дољна је за оправдање овога захтева, и држим да о томе не треба ни говорити, већ да приступимо избору лица. Ја предлажем из одбора да буду у тој комисији г. г. Љуба Марковић и Светолик Поповић инжињери.

Драгутин Петровић. Нарочито у последње време појавила се извесна ствар, која је натерала г. министра, да ово нареди, Ви знајте да је имала да се повуче правила на дунавском крају, право од цркве до на дорћол. Тада је било разних мишљења, и једни су доказивали једно, а други друго. С тога је министар наредио да се поставе осе, а то значи у исто време, да се те ствари и реше.

(наставите се)

НАРЕДБА

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438 члана 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12. Маја 1890. год. АБр. 839, и 11. Јуна 1892. год. АБр. 7537, а у свези с наредбом Управе вар. Београда од 10. Новембра 1892. год. Бр. 19.975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за давање балова, конце рата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист спротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти, да у његовом локалу какво страно лице даје претставе и друго томе подобно а не увери се да је дотично лице поред дозволе добијене од управе вароши Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу.

ТАКСЕ

за јавне забаве у општини београдској

I.
а. За свирање муш оркестра по кафанама, баштама и т. д. од концерта до 3 д.
б. За свирање са певачем вештака од 1 концерта 5 д.
в. За свирање женског (оркестра) дамен-капеле 20 д.

II.
а. За игранку у локалу I-ог реда 15 д.
За игранку у локалу II-ог реда 10 д.
в. За игранку у локалу III-ег реда 5 д.

III.
а. За панораму на дан 5—10 д.
б. За разне преставе и показивање вештина, дневно 10—50 д.
в. За менажерије и музеуме 5—15 д.
г. Циркус од преставе 10—20 д.
д. За забаве „Тингл-Тангл“ т. ј. (певаче, свирање и представљање) од вечера 50 д.

IV.
За друге врсте забава које овде прису предвиђене решаваје општински Суд заједно.

V.
Сем овога неплаћава се још половина од гореозначене таксе у корист краљ. српског народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. АБр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. ДИМНИЧАРСТВО:

а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове	0.20 д.
б) За неузидан шпархерд	0.20 д.
в) За узидан "	0.40 д.
г) За велики узидан шпархерд у гостионици	0.50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата	0.20 д.
е) За чишћење простог димњака	0.10 д.
ж) За чишћење чукова од 2 и по метра уједно са пећима	0.10 д.
з) За чишћење чукова од 2 и по метра уједно са више пећима	0.20 д.
и) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове	0.75 д.

II. ПРАЖЊЕЊЕ ПОМИЈАРА И НУЖНИКА:

а) Од кубног метра	10'00 д.
б) Од акова	6'50 д.

III. ПСЕТАРИНА:

а) Марка за пашче за годину дана	3'00 д.
б) Обнављање изгубљене марке стаје	1'00 д.

IV. ГРОБАРИНА

а) Гроб за децу	7'00 д.
б) Гроб за одрасле	12'00 д.
в) Мала гробница	555.52 д.
г) Велика гробница III реда	998.39 д.
д) Велика гробница II реда	17'99.32 д.
е) Велика гробница I реда	1684.57 д.

V. МРТВАЧКА КОЛА:

а) Мртвачка кола стара са 2 коња	12'90 д.
б) Мртвачка кола са анђелима са два коња	24'90 д.
в) Мртвачка кола нова са 2 коња	36'90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња	72'90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

за квартове: Савамалски, Теразијски, Вратарски и Варошки.

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом 0.25 п. д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом 0.70 п. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафана са кухињом, од гостионице са кухињом без штапе 1.50 п. д.

За квартове: Дорђолски и Палилуолски.

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом 0.20 п. д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом 0.60 п. д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафана са кухињом, од гостионице са кухињом без штапе 1 дин.

Од суда општине београдске 28 Августа 1892. год.
АБр. 9449.